
Sharabha Prarthana

शरभप्रार्थना

Document Information

Text title : Sharabha Prarthana

File name : sharabhprArthana.itx

Category : shiva, vIrashaiva

Location : doc_shiva

Proofread by : Manish Gavkar

Description/comments : with Marathi meaning

Latest update : January 20, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 20, 2023

sanskritdocuments.org

Sharabha Prarthana

शरभप्रार्थना

नृसिंहप्रोक्ता

पुनस्तं पार्थयामास नृसिंहः शरभेश्वरम् ॥ ११२ ॥

नृसिंह उवाच

यदा यदा भमाज्ञानमत्यलङ्कारदूषितम् ।

तदा तदा पनोत्तव्यं त्वयैव परमेश्वर ॥ ११३ ॥

अेवं विज्ञाप्य सप्रीडः शङ्करं नरकेसरी ।

ततः सन्त्यक्तवान् विषगुञ्जितं स्वापराधतः ॥ ११४ ॥

तद्भङ्गशेषं तद्गात्रं लृत्वा शरभविग्रहः ।

अतीन्द्रियत्वमगमद्भीरुभङ्गक्षणात्ततः ॥ ११५ ॥

देवा उच्युः ।

अद्य ब्रह्मादयः सर्वे वीरभद्र त्वदौजसः ।

शुचिताःस्मो वयं देव पर्जन्येनैव पादपाः ॥ ११६ ॥

यस्माद्भीषा दलत्यग्निरुदेति य रविः शशी ।

वातो वाति तु सोऽसि त्वं मृत्युर्धावति पञ्चमः ॥ ११७ ॥

यद्व्यक्तं परं व्योम कालातीतं सदाशिवम् ।

भवन्तमेव भगवन् वदन्ति ब्रह्मवादिनः ॥ ११८ ॥

के वयं तव माहात्म्यवेदने परमेश्वर ।

नाधिङ्किथेरन् जात्यन्धा रुपलावण्यवर्णने ॥ ११९ ॥

उपसर्गेषु सर्वेषु त्रातुमस्मान्गणाधिप ।

अेकादशात्मा भगवन् वर्तसे कृपया हर ॥ १२० ॥

धृष्टशान्यवताराणि दृष्ट्वाऽपि बहुशस्तव ।

कदाचित्त्वां न जानीमो वञ्चितस्तव मायया ॥ १२१ ॥

गुञ्जामिखिव रत्नानि तव रूपाणि सर्वदा ।
अस्माभिः सः सः गणयन्ते तत्क्षन्तव्यं परात्पर ॥ १२२ ॥

द्वे तनू तव रूपास्य वेदज्ञा ब्राह्मणा विदुः ।
घोराप्यन्या शिवाप्यन्या ते प्रत्येकमनेकधा ॥ १२३ ॥

घोरा तनूस्तव ब्रह्मा सूर्यो विष्णुर्दुताशनः ।
तथेतरा तनुः शम्भो आपो धर्मश्च यन्द्रमाः ॥ १२४ ॥

उभाभ्यां पाडि भगवन् भूतिभ्योऽस्मान्मडाभल ।
भवता छि जगत्सर्वं व्याप्तं रवेनैव तेजसा ॥ १२५ ॥

ब्रह्मविष्वक्कशकाग्निजलधर्मपुरोगमाः ।
सुरासुराः सम्प्रसूतास्त्वत्तः सर्वे मलेश्वर ॥ १२६ ॥

ब्रह्माणामिन्द्रं विष्णुं च यममन्यान्सुरासुरान् ।
यतो निगृह्य डरसि डर षत्युच्यसे ततः ॥ १२७ ॥

यतो विमर्षि सकलं विमज्य तनुमष्टधा ।
अतोऽस्मान्पाडि भगवन् प्रसीद च पुनःपुनः ॥ १२८ ॥

एति श्रीमन्नीलकण्ठनागनाथाचार्यवर्यविरचिते श्रीमद्दीरमाडेश्वराचारसङ्गडे
शरभप्रार्थना समाप्ता ।

आणि पुनः तो नृसिंह शरभायी प्रार्थना करुं लागला.

(११३) नृसिंह मडणाला- डे परमेश्वरा, जेव्हां जेव्हां माज्या बुद्धीला भ्रम पाडणारे अज्ञान माज्या अंगात येत
जाएल, तेव्हां तेव्हां परमेश्वरा तूच तें दूर डेलें पाडिजेस.

(११४) अशी शंकराची विनंति करुन आणि आपल्या अपराधामुणे झारय लाजून त्या नृसिंहाचें स्वरूप घेतलेल्या
श्रीविष्णूनें आपला प्राण सोडिला.

(११५) मग शरभरूप घेणारा वीरभद्राडी त्या नृसिंहाच्या डोकीच्या भाग आणि त्याचे अंगावरील कातडें घेडिन
तत्काण सौम्य स्वरूपाचा जाला.

(११६) तेव्हां देव मडणाले- डे पराक्रमी वीरभद्रा, तुज्या सामर्थ्यामुणे आम्ही ब्रह्मदेव वगैरे सर्व देव, पावसामुणे
जशीं जाडें सुरक्षित रडाली, तसे सुरक्षित (जिवंत) राडिलीं.

(११७) ज्या परमेश्वराच्या सामर्थ्यानें अग्नीच्या अंगी जाणण्याची शक्ति आडे, ज्याच्या सामर्थ्यानें सूर्य व चंद्र
डगवतात, ज्याच्या आज्ञेनें वारा वाडतो, व ज्याचे आज्ञेत मृत्यु वागतो, तो तू आडेस.

(११८) डे परमेश्वरा, तुलाच ब्रह्मवेत्तेलोक अच्युक्त (प्रकट न दिसणारा), पराकाश, कालातीत (कालाची शक्ति
ज्यावर चालत नाडीं असा), आणि सदाशिव असे मडणतात.

(११८) डे परमेश्वरा, तुजें माडातय यथार्थरीतीने वार्णन करावयाची आमची काय शक्ति आडे? जे लोक जन्मापासून आंधणे आडेते, त्यांच्या डातून सौंदर्याचें यथार्थ वार्णन कसें डोडल?

(१२०) डे वीरभद्र गाणेश्वरा, श्रीशिवा, आम्हावर डरअेक प्रकारची संकटे आलीं असतां, त्या सर्व संकटांतून आम्हास सोडविण्यासाठी अकरा रुद्रांची रुपें घेणून तूं नेडमीं सिद्ध असतोस.

(१२१) अशा प्रकारचे तुजें अवतार आजपर्यंत आम्ही अनेक वेण पाडिले आडेते, तरी पाण तुज्या मायेमुणें आम्ही अज्ञान जालों असल्यामुणे तुजें स्वरुप अेक वेण देणील आम्हांस यथार्थ रीतीनें ओणभतां येत नाडीं.

(१२२) डे परमेश्वरा, तूं श्रेष्ठाडून श्रेष्ठ आडेस; जसा अेभाडा जवाडि-या अेका ताजव्यांत गुंजा आणि अेका ताजव्यांत रत्ने घालून त्यांचे वजन करितो, तसें अज्ञानपाणानें एतर लोक तुला आणि आम्हांला सारभेय समजतात; त्या अपराधाची क्षमा कर. गुंजाची आणि रत्नांची योग्यता जशी सारभी नाडीं तशीच तुजी आमची योग्यता सारभी नाडीं.

(१२३) डे परमेश्वरा, तुजीं डोन प्रकारचीं शरीरें आडेते, तीं शरीरें वेड जाणारारे ब्राडमण जाणतात; त्यांपैकी अेका शरीरास “घोरा” असें डडणतात; आणि दुसर्या शरीरास “शिवा” असें डडणतात; त्या प्रत्येकाचे पुष्ण भेड डोतात.

(१२४) डे परमेश्वरा, तुजी घोरा तनु डडटली तर ब्रडमदेव, विष्णु, सूर्य आणि अग्नि डे डोत, आणि शिवा तनु डडटली तर जल, धर्म आणि चंद्र डे डोत.

(१२५) डे परमेश्वरा, तूं डोठा पराडमी आडेस, तूं ड्या डोन प्रकारच्या शरीरांनी आमचें सर्व संकटांपासून रक्षण कर. तूं आपल्या स्वतःच्या तेजानें सर्व जग व्यापून टाडिलें आडेस.

(१२६) ब्रडमदेव, विष्णु, सूर्य, इंद्र, अग्नि, जल आणि धर्म वगैरे डुभ्य डुभ्य देव, आणि बाडीचे सर्व देव दैत्य, तुज्यापासूनच उत्पन्न जाले आडेते. तूं सर्व देवांचा डुभ्य देव आडेस.

(१२७) तूं ब्रडमदेव, इंद्र, विष्णु, यम आणि दुसरे सर्व देव दैत्य ड्यांस शिक्षा करून त्यांस आपल्या ताड्यांत डेवितोस; डडणून तुला डर डडणतात.

(१२८) तूं आपलें शरीर आठ प्रकारांनीं विभाडून सर्व जग धारण करितोस, त्यामुणे तुला अष्टमूर्ति असें डडणतात. तूं आमचें रक्षण कर, अशी परमेश्वरा, आम्ही वरयेवर तुला विनंती करितो.

Proofread by Manish Gavkar

Sharabha Prarthana

pdf was typeset on January 20, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

